

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **SKLOPAN LIBEREC, a. s.**, se sídlem Zahradní 445/45, Liberec, zastoupená Mgr. Jiřím Douskem, advokátem se sídlem 8. března 21/13, Liberec 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, čj. 55493/18/5000-10480-809735, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 13. 11. 2019, čj. 59 Af 12/2019-46,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, jíž brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále „krajský soud“). Tímto rozsudkem krajský soud zamítl její žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil platební výměry Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále „správce daně“) ze dne 29. 3. 2018, čj. 377476/18/2600-31471-506673 a čj. 385153/18/2600-31471-506673, kterými jí bylo vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně v celkové výši 407 764 Kč podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále „zákon o rozpočtových pravidlech“).

[2] Současně s podáním kasační stížnosti požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku. Odůvodnila jej tím, že jeho nepřiznání by pro ni mohlo být likvidační, neboť není v současné době schopna jednorázově uhradit tak vysokou částku. Solventnost správního orgánu, respektive státu, je oproti tomu vyšší a nemůže být nikterak ohrožena. Další stěžovatelčina argumentace v kasační stížnosti směřuje do samotného merita věci.

[3] Žalovaný k uvedenému návrhu sdělil, že uvedené důvody nenaplnují podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť stěžovatelka nedoložila, že by jí skutečně neprodleným výkonem předmětného správního rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nikterak nedoložila svá tvrzení stran likvidačních důsledků výkonu výše uvedených rozhodnutí správce daně, čímž neunesla důkazní břemeno, které v tomto směru má. Dle poslední účetní závěrky stěžovatelky ke dni 31. 12. 2015 činil její vlastní kapitál 57 870 000 Kč, přičemž její obrát přesahuje 100 000 000 Kč. Přestože tyto údaje mohou být zastaralé, s přihlédnutím k nim nemůže být povinnost uhradit částku 407 764 Kč pro stěžovatelku likvidační. Žalovaný dále doplnil, že vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je zákonem předpokládaným následkem nevrácení prostředků původně poskytnutých ze státního rozpočtu. Příjemce dotace musí počítat s právními následky jejího nevrácení v případě porušení rozpočtové kázně, tedy i s povinností hradit výše uvedené penále.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny.

[5] Nejdříve je třeba poukázat na mimořádnou povahu odkladného účinku. Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, čímž prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem případně zrušeno. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být podle § 73 odst. 2 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnila tím, že by pro ni měl výkon výše uvedených platebních výměrů správce daně likvidační důsledky, neboť není schopna tak vysokou částku jednorázově uhradit. Takové obecné tvrzení blíže nerozvedla a především jej nijak nedoložila (např. výpisem z bankovních účtů, účetní rozvahou, výkazem zisků a ztrát za uplynulé účetní období anebo jiným doložením aktuálních údajů o stavu hospodaření). To však nemůže být pro přiznání odkladného účinku v žádném případě dostatečné. V tomto směru je tedy nutno souhlasit s žalovaným, že stěžovatelka neunesla břemeno tvrzení a důkazní ve vztahu k danému návrhu, které je s takovým procesním úkonem spojeno. Z již konstatované judikatury správních soudů jednoznačně plyne požadavek, aby navrhovatel (zde stěžovatelka) žádající přiznání odkladného účinku újmu tvrdil a doložil (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Stěžovatelka sama byla o této povinnosti již dříve zpravena usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, čj. 5 Afs 111/2019-22, jímž byl z obdobných důvodů zamítnut její návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v související věci. Této

pokračování

povinnosti nedostála ani v nynějším řízení, a proto Nejvyšší správní soud neshledal naplnění výše popsaných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti. Stěžovatelka může rovněž o přiznání odkladného účinku znovu požádat, změní-li se skutkové okolnosti, za nichž kasační soud jejímu předchozímu návrhu nevyhověl.

[8] Nejvyšší správní soud na závěr konstatuje, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto současně rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[9] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080333619. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. prosince 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu